

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

«Μου φαίνεται τόσο δύσκολο να το πιστέψω, σχεδόν αδιανόητο, πως μετά από τόσα πολλά χρόνια, μπορώ να αποφασίσω ελεύθερα, χωρίς τις αντιρρήσεις και τις απαγορεύσεις της Καλυψώς. Μπορώ να φύγω, να επιστρέψω στην πατρίδα μου. Για πολύ καιρό, χρόνια τώρα, κάθε μέρα όλο και περισσότερο, φουντώνει η νοσταλγία μου για την Ιθάκη και η ανάγκη της επιστροφής στην οικογένειά μου, στον τόπο όπου γεννήθηκα.

Δεν μπορώ να εμποδίσω την σκέψη μου να τρέξει κοντά στην αγαπημένη μου Πηνελόπη, να της εξηγήσω τι έχει συμβεί όλα αυτά τα χρόνια! Στον πολυαγαπημένο μου Τηλέμαχο, τον γιο που δεν πρόλαβα να πάρω στην αγκαλιά μου, να τον φιλήσω, να παίξω μαζί του, να του διηγηθώ τα κατορθώματα του πατέρα του. Στον πατέρα μου, που προσεύχομαι στους Θεούς να τον βρω ζωντανό και να τον σφίξω στην αγκαλιά μου. Πρέπει, όμως, να μαζέψω το μυαλό μου και τις σκέψεις μου και να συγκεντρωθώ στην πραγματικότητα.

Είμαι μόνος μου, όλοι οι άντρες μου έχουν χαθεί και θα πρέπει να οργανώσω το ταξίδι μου. Ας είναι και αυτή τη φορά η αγαπημένη μου θεά Αθηνά στο πλευρό μου. Πώς αλλιώς θα μπορούσα να αντιμετωπίσω πάλι τον Ποσειδώνα; Να τον νικήσω, να μπορέσω να ξεπεράσω ό, τι και αν βάλει σαν εμπόδιο στον δρόμο μου; Ξεκινάω, λοιπόν, πάλι απέναντι σε όλα, ίσως και στην ίδια μου τη μοίρα.»

Οδυσσέας